

314.

Z Javorníka.

Volněji.

Ej, zpí-vaj, zpí-vaj sťa - ví - čku, Ho-ry sa čer-ňa - jú,
ej, v tom ze - le-ném há - jí - čku,

do - ly ze - le - ňa - jú, Ve - li-cké děv-čát-ka ga - lá - nů ne - ma - jú.

315.

Z Lipovce.

Erb. 307, Suš. 326.

Za tou našou cestou, ko-no-pin-ky ro-stou, již jsou pěkný ze - le - ný,

ro-ste, ro-ste, je-ště čer-no-vo-ký děv-če, když vy-ro-ste bu-de mý.

316.

Z Uherské strany.

Za na - ši-my hum-ny še - sto-ra - dý jačmen, povedz my má my - lá,

ke - ré - ho máš radšej, povedz my má my - lá, ke - ré - ho máš rad-šej.

Za našimy humny šastoradý jačmen:

[: Povedz my, má mylá, kerého máš radšej :]

Jako ty já povyém, ked já sama nevyém,
prindzi ty večer k nám, manky sa opýtám,

[: já ty potom povyém. :]